

marširala; velika množica ljudi jo je spremljala. Do konca tega meseca bo samo iz inspruškega okraja 19 kompanij strelcov, vsaka od 150 do 200 mož močna, na meji naše dežele stalo in čakalo tū sovražnika, ako bi utegnil žugati tudi nam; dozdej pa še ni ne duha ne sluha od njega. Vsa tirolska dežela je z napravo strelcov na nogah.

Iz Milana. Zbor mestnih svetovavcov je sklenil, da se ima Napoleonov razglas do Italijanov v beli marmor vrezati in ta spominek za večne čase v veliki cerkvi shraniti. — Osupnil je pa nekatere mestnjane oklic, da vsi davki poprejšne vlade ostanejo tudi zdaj in tudi posojilo od 45 milijonov se ima odrajtati novi vladi tako kakor ga je razpisala avstrijska vlada. Veliko ljudstva vrē k Garibaldovim četam.

Od poljske meje se piše v „Allg. d. Ztg.“ sledeče: „Zvedilo se je, da dvoje kerdel rusovske armade maršira proti zahodu, dvoje pa proti Galiciji; garde pa potujejo v Litavsko, da se ondi postavijo kot reserve; pravijo, da je Kališ za glavno stanišče izvoljen. Vidi se iz vsega, da rusovska vlada nabirā čedalje več armade na svoji nemški meji in da — gledé na vse te priprave — Nemci ne smemo dalje več rok križem deržati“.

Iz Nemškega. Iz Berolina. Ko je „Preuss. Ztg.“ unidan povedala, da se pruska vlada za vojsko pripravlja, je sprožila nekatere besede tudi o tem, kar misli pruska vlada od francozke terjati, namreč: da nobena laška dežela ne sme pod francozko oblast priti, — da noben Napoleonovec ne bo laški vladar, — da sardinska dežela ne sme večja postati itd. Angleški častnik D. N. pa piše, da dosihmal pruska vlada še ni nič takega francozki pisala. Pripoveduje se tudi, da Napoleon, ko je unidan v Milanu bil in mu je nekdo besedo o mirni spravi sprožil, ni družega na to rekel, kakor da še ni čas za take pomenke; „še le ko bote Mantova in Verona padle in bo v Benetkah sardinsko-francozka posadka, bomo od miru govorili“. — Ali je to Napoleon res govoril ali ne, ne vemo; nemogoče pa ni.

— Bolehni kralj se bo popolnoma odpovedal vladarstvu in vso kraljevo oblast izročil svojemu bratu, sedanjemu namestniku svojemu.

— Iz Frankobroda 21. jun. V včerajšnjem prvem zboru ni še nihče čerhnil besedice o tem, kar dan današnji svet pretresa; v saboto bo drugi zbor.

— Iz Monakovega 20. jun. Zdaj je gotovo, da bo 7. kerdelo parske armade deželo zapustilo; govori se, da se bo postavilo poleg reke Majn.

Iz Italije. Iz Rimskega. Napoleon in kralj sardinski sta na Laškem toliko prekucijskega semena sejala, da ju zdaj že preobilna žetev nadležuje. Kakor v drugih mestih papeževih, tako so začeli tudi v Rimu sesiliti Franko-Sardincom; to pa dela Napoleonu in Viktoru Emanuelu velike sitnosti, ktera se rada hlinita, da sta iskrena varha papeževih dežel in papeževe moči. Ko je iz Bologne prišla deputacija do kralja sardinskega s ponudbo, naj to mesto vzame v svojo oblast (diktaturo), je poslance okregal rekši: „Sv. oče papež je ostal med svojim ljudstvom; on ni bežal in se vladarstvu odpovedal kakor vladarji v Parmu, Modeni in Toskani; Bog ne daj, da bi kdo hotel spodkopati papeževo svetno moč, ktero moramo še le utrditi. Pa tudi tega ne pozabimo, da je papež lašk vladar.“ Prihodnost bo učila, kako dolgo bojo te lepe besede veljale.

— Iz Napolitanskega 21. junija. Med možaki, ki so terjali od mladega kralja novo ministerstvo, je bilo tudi več oficirjev iz verste topničarjev, konjikov in pomorskih. Kakor v Toskani začčenja tudi na Napolitanskem armada glavo povzdigovati; sliši se, da bo kralja prosila, naj se s Sardinco združi zoper Avstrijo. (Ako je to res — pravijo

časnikarji — se utegne v Napolji vse to ponoviti kar se je zgodilo v Firenci).

Iz Francozkega. Iz Pariza. Govorica, da cesar Napoleon pride kmali v Pariz nazaj, je prazna; pred tednom je pisal sam cesarici, da ne upa pred 15. avgustom se v Pariz verniti. — Spet se govori, da bo vlada za vojskine potrebe 500 milijonov frankov na posodo vzela; državnemu zboru, ki se bo v ta namen snidel prihodnji mesec, bo nek tudi na serce položeno, naj sklene, da se tudi za Sardinco pod porožitvom francozke vlade najame 200 milijonov frankov.

— Vjetih avstrijskih vojakov bojo nekoliko poslali v Algerijo, kjer francozka vlada dela nove železnice, da si bojo z delom bolji kos kruha služili; siljeni sicer ne bojo k delu, pa bojo raji delali in si še kaj zaslužili kakor postopali in pomanjkanja terpeli. Tudi na otok Aix so peljali več vjetih; prostakom je dopušeno kakor koli hočejo v službo kam stopiti; oficirji ostanejo prosti v mestih; toda obljubiti so mogli, da ne bojo nikamor pobegnili. Oficirji in prostaki dobivajo določeni dnar za živež.

— V Fontaineblau-u, velikem cesarskem gradu z 900 sobami, popravljajo izbe, v katerih je pod Napoleonom I. stanoval papež Piji VII. od leta 1809 do 1814. Pravijo, da pričakujejo nekega visokega gosta, — berž ko ne papeža Pija IX., ktereга Francozi s toliko ljubeznijo objemajo, da ga ne za trenutek ne spusté izpred svojih oči.

— Od poslednje vojske ob reki Minčio 24. dan t. m. je telegrafiral cesar Napoleon cesarici še tisti večer tole: „Veliki boj, velika zmaga; vsa avstrijska armada je bila danes v vojski; mi smo zmagali; veliko kanon in bander jim vzeli in veliko jih vjeli; vojska je od 4. zjutraj do 8. zvečer terpela“.

— „Patrie“ od 24. t. m. piše, da 40,000 vojakov, večidel iz afrikanjskih regimentov nabranih, gré na jadransko morje.

Iz Angleškega. Iz Londona. Lord Palmerston je neutralnost in svobodne preuredbe obljubil. Govori se, da je kraljica angleška kaj gorko lord Palmerstonu na serce položila, naj, kolikor je le mogoče, angleška vlada v sedanjih homatijah edina bode s prusko.

— Košut se je 16. dan t. m. iz Londona podal v Genovo; potni list mu je dala sardinska vlada, podpisala ga mu je francozka. Kaj hoče v Genovi, se bo kmali slišalo.

— Angleške ladije, ki so prijadrale v Karf, so na poti v severni del jadranskega morja.

— Po ukazu angleške vlade so v Portsmouth-u vse priprave za pomorsko vojsko ustavljene. Čudna novica!

Iz Turškega. „Moniteur de la Flotte“ piše, da bojo terdnjave v Dardanelih za brambo napravili in z obilnišem številom kanon in možnarjev preskerbeli.

— Iz Carigrada 10. jun. Pretekli pondeljek opoldne je veliki knez Konstantin s svojo ženo v Carigrad prišel; strel topov je naznanjal prihod njegov. Krasna ladija ga je peljala v Tophano, kjer ga je sultan, čakavši ga tū dve uri, sam sprejel. Kaj takega, da bi se bil sultan sam ponižal kakemu ptujcu naproti priti, se še nikdar ni doživel na Turškem.

Darovi za Vodnikov spominek:

Gospod J. P. ostanek od Vod. Alb. — 30 kraje.

 Gospod Edmund Terpin, kupec na velikem tergu v Ljubljani Nr. 280, kupuje tudi letos umorjene svilne ali židne kokone ali mešičke in jih dosti dražje plačuje kakor druge leta. Vredništvo more gosp. Terpina vsem priporočiti, ki imajo tega pridelka kaj naprodaj.